

consequences of the transformation are outlined. As a result of this process the Alliance has taken on the responsibility of countering new threats that can hit not only the Euro-Atlantic area but the entire world at any time.

Key words: NATO, new threats, hybrid war, information war, terrorism.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Варкентин А. «Гібридна війна» – нова угроза или пропагандистский трюк? *Німецька хвиля*. URL: <https://www.dw.com/ru/гибридная-война-новая-угроза-или-пропагандистский-трюк/a-18278421> (дата звернення: 03.04.2020).
2. Mair J., Packham C. NATO needs to address China's rise, says Stoltenberg. Reuters. URL: <https://www.reuters.com/article/us-australia-nato/nato-needs-to-address-chinas-rise-says-stoltenberg-idUSKCN1UX0YX> (Last accessed: 30.04.2020).
3. Місько В. Світова гібридна війна: український фронт: монографія / за заг. ред. В. П. Горбуліна, Харків: Фоліо, 2017. 496 с.
4. Trimintzios P. Cybersecurity in the EU Common Security and Defence Policy (CSDP): Challenges and risks for the EU. *Brussels: Scientific Foresight Unit (STOA), European Parliamentary Research Service, European Parliament (2017)*.
5. Фітьо А. Що таке «гібридна війна» і чи можливий в Україні радіоактивний тероризм? *Гал-Інфо*. URL: https://galinfo.com.ua/articles/shcho_take_gibrydna_viyina_i_chy_mozhlyvyu_v_ukraini_radioaktyvnyy_teroryzm_176600.html (дата звернення: 03.04.2020).
6. Who is NATO? NATO's official Website. URL: <https://www.nato.int/nato-welcome/index.html> (Last accessed: 30.04.2020).
7. Role of North Atlantic Treaty Organization. LawTeacher, 2013. URL: <https://www.lawteacher.net/free-law-essays/international-law/role-of-north-atlantic-treaty-organization-international-law-essay.php> (Last accessed: 30.04.2020).
8. Operations and missions: past and present. NATO's official Website. URL: https://www.nato.int/cps/uk/natohq/topics_52060.htm?selectedLocale=en (Last accessed: 30.04.2020).
9. Official text: The North Atlantic Treaty, Washington D.C. – 4 April 1949. NATO's official website. URL: https://www.nato.int/cps/en/natolive/official_texts_17120.htm (Last accessed: 30.04.2020).
10. Countering Terrorism. Topics. NATO's official website. URL: https://www.nato.int/cps/en/natohq/topics_77646.htm (Last accessed: 30.04.2020).
11. Statement by the North Atlantic Council on the Intermediate-Range Nuclear Forces Treaty. *NATO: Official Texts*. URL: https://www.nato.int/cps/en/natohq/official_texts_168164.htm?selectedLocale=en (Last accessed: 03.04.2020).
12. Statement of the NATO-Ukraine Commission. *NATO: Official Texts*. URL: https://www.nato.int/cps/uk/natohq/official_texts_170408.htm?selectedLocale=en (Last accessed: 03.04.2020).
13. Степанюк О. Рівень підтримки НАТО України за останні роки безпрецедентний. *АрміяІнформ*. URL: <https://armyinform.com.ua/2019/09/riven-pidtrymky-nato-ukrayiny-za-ostanni-roky-bezpreczedentnyj/> (дата звернення: 03.04.2020).

УДК:327:341.71(477+438)

ПОТЕНЦІАЛ «ДИПЛОМАТІЇ МІСТА» В УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКИХ ВІДНОСИНАХ: МЕХАНІЗМИ ТА ФОРМИ РЕАЛІЗАЦІЇ

І. Р. Бабій, І. В. Богінська

Анотація: У даному дослідженні з'ясовано роль та потенціал застосування «дипломатії міста», як одного з механізмів «м'якої сили», для налагодження партнерської взаємодії між польськими та українськими муніципальними центрами й разом з цим для покращення відносин між Україною та Польщею. Стосунки між якими хоча й характеризуються відсутністю конфронтаційності, тим не менш не позбавлені проблем, особливо через різні інтерпретації спільного історичного минулого. Саме тому було визначено спектр інструментів, котрі можуть застосовувати міста для створення привабливості та порозуміння культур, зокрема через використання мистецьких форм на даному етапі міжміських відносин. Специфіку дипломатії польських та українських міст досліджено на основі порівняльного методу.

Ключові слова: «дипломатія міста», міста-побратими, Польща, Україна, культура.

Однією з характерних ознак дипломатії ХХІ ст. є її демократизація. Завдяки глобалізаційним тенденціям, розвитку інформаційно-комунікаційних технологій, урізноманітненню майданчиків для взаємодії на міжнародному рівні, традиційна

дипломатія вже не може самотужки задовольнити всі потреби держави та її громадян. Саме тому, дедалі помітнішим в офіційному дискурсі та практиці міжнародних відносин є звернення до концепції «м'якої сили». Зважаючи на зростаючу значущість міст, як цивілізаційних центрів, «дипломатія міста» стає більш популярною серед представників муніципальної влади та є яскравим проявом «м'якої сили» в міжнародних відносинах. Вона здатна сприяти налагодженню контактів між населенням, вирішенню нагальних проблем міста завдяки обміну досвідом із іншими містами, діалогу культур та поширенню позитивної інформації про місто й країну в цілому. Хоча Польща та Україна мають давні історичні традиції взаємодії між містами Імпульсом для нового етапу стали процеси демократизації початку 1990-х рр., коли міста поступово ставали дедалі більш самостійними центрами політичного, економічного і культурного життя. Муніципальна влада таких міст почала шукати нові можливості для просування свого міста, в тому числі проводячи «власну дипломатію» у публічній і культурній сферах. Це є також актуальним для теперішнього стану українсько-польських відносин, які не позбавлені проблем через різні інтерпретації спільного історичного минулого. Тому дипломатія польських і українських міст може відігравати роль своєрідного запобіжника для нормальних міждержавних відносин.

Останні роки характеризуються збільшенням кількості праць, присвячених «дипломатії міста». Особливу роль міста як суб'єкта міжнародних відносин досліджують М. Акуто [1], М. Алаборова [2], Р. Ван дер Плуйм [3], Ю. В. Жага [4] тощо. Так, Б. Сурмач [5] фокусується переважно на особливостях розвитку польських міст у сфері культурної дипломатії. Цю тему розвиває М. Фурманкевич [6], який зосереджується насамперед на відносинах міст-побратимів. Спроможності міст до проведення «дипломатії міста» вивчають на основі польського досвіду М. Цісек-Павлак [7], Д. Латусик [8], М. Рінейська-Кледановіч [9]. В українському контексті цим питанням займаються К. Закоморна [10], К. Новіцька [11]. Використання засобів культури та мистецтва у «дипломатії міста» досліджують Л. Лагіард [12], М. Чернець [13]. Проблема українсько-польської взаємодії міст-побратимів присвячені роботи О. Богородецької [14, 15, 16, 17]. Разом з Н. Сидоренко [18] дослідниці з'ясували питання щодо активізації міжнародної діяльності міст-побратимів.

Джерельну базу дослідження складають інформаційні матеріали, розміщені на офіційних сайтах, обраних для аналізу польських і українських міст, та новинні повідомлення у ЗМІ, що стосуються тематики «дипломатії міста».

Метою даної статті є з'ясування особливостей «дипломатії міста» як окремого виду публічної дипломатії та механізмів його практичної реалізації на прикладі культурної взаємодії польських і українських міст.

Інтерес до вивчення «дипломатії міста», як особливого виду дипломатичних стосунків, виник у міжнародних відносинах на хвилі популярності ліберально-транснаціоналістичних теорій, які визнавали вплив недержавних акторів на міжнародні відносини. Міста серед цих міжнародних акторів були охарактеризовані як територіальні актори, а їхня дипломатія як «мікродипломатія» (Дучачек) або ж «парадипломатія» (Бутлер), яка є меншою у порівнянні з державною «макродипломатією» та існує одночасно з нею. Хокінг, пояснюючи поняття «парадипломатія», стверджував, що міська дипломатія не є паралельною, тобто протилежною за своїм напрямком до державної, а швидше виступає її інтегральною складовою [5, 9]. Отож, можемо визначити «дипломатію міста» як діяльність муніципальної влади, спрямовану на співробітництво з муніципальною владою міст поза межами держави, з міжнародними організаціями та іншими суб'єктами політики з метою обміну досвідом щодо місцевого врядування, забезпечення охорони навколишнього середовища, економічного розвитку муніципалітету й залучення інвестицій у місто, а також просування бренду міста, формування його іміджу і розвитку туризму.

Поява широкого спектру зв'язків між містами дозволяє говорити про наявність транснаціональних муніципальних мереж (Transnational Municipal Networks), які

Бенджамін Леффел та Мішель Акуто визначають як неурядові організації, які сприяють обміну знаннями та ресурсами з питань управління містом між керівниками міського самоврядування з усього світу. ТМН дозволили керівникам органів місцевого самоврядування безпосередньо робити внесок у питання глобального управління способами, які раніше не були можливими [19, 12]. Найбільш активними у дипломатичній площині є великі міста з високорозвиненою культурою та економікою. Це дозволяє їм легше просувати свої інтереси у взаємодії у глобальних мережах міст. Вони є інкубаторами культурних, соціальних й політичних інновацій. Як правильно Бенджамін Барбер зазначив у своїй роботі «If mayors ruled the world. Dysfunctional nations Rising Cities»: «Цивілізація походить з міст» [5, 8].

Ван дер Плюйм у своїх дослідженнях визначає шість вимірів «дипломатії міста» [3, 19]. Традиційно велику роль в міській дипломатії покладено на культурну складову, з якої починався міський рух: вона й зараз є ефективним способом його підтримки. Міста у практиці культурної дипломатії можуть застосовувати достатньо широкий набір механізмів: це і створення міжнародних мереж міст, які опікуються виключно культурною тематикою, і робота над розвитком даного напрямку в складі таких багатофункціональних мереж як Eurocities, UCLG, тощо. Досить часто це можуть бути проекти на треку співпраці місто-місто або ж участь в окремих міжнародних урядових програмах, розроблених спеціально для міст. Одним з найбільш яскравих прикладів такої програми є European Capital of Culture. Таким чином, відома на сьогодні практика «дипломатії міста», створила достатньо багато моделей, якими можуть послуговуватися як зразком ті міста, які тільки стають на шлях «дипломатії міста». При цьому, вони можуть трансформувати ці механізми під впливом власних реалій й створювати тим самим нові, цікаві кейси для аналізу.

З огляду на вищезазначене, польські або українські міста є дещо новачками. Самостійний розвиток практики «дипломатії міста» в Україні та Польщі розпочався лише на початку 1990-х рр. і є ознакою демократичних перетворень у них. Адже відносини польських і радянських міст-побратимів, які існували до розпаду СРСР та саморозпуску ОВД, мали зовсім іншу основу, перебували під постійним наглядом і контролем з боку державних і партійних органів. На початку 1990-х рр. поновлювалися і укладалися численні угоди між польськими та українськими містами, насамперед між обласними центрами та центрами воєводств, а також містами, в яких проживала численна польська національна меншина. Це сприяло тому, що сьогодні Україна посідає друге місце після Німеччини у переліку країн, з якими польські міста мають побратимські зв'язки. Польща ж для нас взагалі – партнер номер один. Станом на 2013 р. між містами Польщі та України було встановлено 199 партнерських контактів [14, 97]. З іншого боку, станом на 2020 р., українські обласні центри уклали загалом 53 угоди з містами Польщі, в тому числі з центрами польських воєводств – 30. Розбіжності у цифрах пояснюються К. Новіцькою тим, що низка польських міст, як от Вроцлав, Лодзь, Краків, Варшава чи Гданськ, є «великими гравцями» й перебувають у позиції «вчителів» [11]. Тому вони не дуже охоче підписують угоди з невеликими містами. Натомість українські обласні центри, особливо Західної України, мають численні угоди з невеликими польськими містами. Проте угода - це лише частина справи, й досить часто вона не матеріалізується у реальних контактах представників двох міст, що є однією з проблем розвитку побратимства й «дипломатії міста» загалом. Тим не менш, порівняно з кількістю угод, укладених з містами інших сусідніх країн, наприклад, по 10 із містами Білорусі, Румунії та Словаччини, 11 – Угорщини, 7 – Молдови, співпраця з польськими містами є достатньо значною. І це дає підстави вважати, що переважаючою практикою в дипломатії муніципальних центрів Польщі та України є взаємодія на рівні міст-побратимів. Хоча лише 4 українських міста є асоційованими членами Eurocities, а польську сторону представляють там 9 членів [20], активність вітчизняних обласних центрів у діяльності мереж міст поки залишається недостатньою у порівнянні з польськими. Тому цей механізм співпраці між ними допоки залишається не задіяним повною мірою. З іншого боку, завдяки своєму географічному

положенню, для українських та польських міст відкрита можливість співпраці в рамках Єврорегіонів. Завдяки приналежності територій обох країн до Єврорегіону «Буг» (Львівська, Волинська області) та Єврорегіону «Карпати». Більшу увагу у своїй статті приділяємо саме обласним центрам й центрам воєводств, адже саме їхня адміністративна й ресурсна потуга відкриває більше можливостей в проведенні «дипломатії міста», зокрема й в культурній сфері.

Найбільш популярними формами взаємодії польських і українських міст є фестивалі, тематичні виставки, кінопокази, святкування днів міста, а також форуми, конгреси та візити, які проводить як одна, так і інша сторона. Серед українських міст активно до фестивальної діяльності залучені Львів, Івано-Франківськ, Дніпро, Чернівці та Суми. Зокрема одним з найбільш популярних заходів у межах співробітництва Польщі та України є «Фестиваль партнерства», який був ініційований Генеральним консульством Республіки Польща у Львові, і регулярно проводиться в українському місті з вересня 2012 р. Фестиваль «Знайомтесь міста-побратими», який присвячений Всесвітньому дню споріднених міст, щорічно проводять Дніпро та Щецин. Найбільш популярним серед фестивалів за участю представників України у Польщі є «Ніч культури» у місті Люблін. Також долучається до цієї практики Вроцлав із заходами «Калейдоскоп культур» чи «Вроцлавська Кутя», організована Об'єднанням українців в Польщі («Коло у Вроцлаві»).

Інший достатньо популярний спосіб просувати українську та польську культури - це виставки. На прикладу, у рамках проекту «Міжнародна творча майстерня» було запропоновано розширити творчу співпрацю між містами Санок і Одесою, організувавши виставки художніх робіт (2020) [21]. Використовують сторони також і продукцію кіномистецтва: дні чи тижні польського або ж українського кіно відбуваються в Києві та інших містах. Так, фестиваль документального кіно Lampra.doc у 2019 р. був проведений у 8 українських містах, а українські документальні фільми були представлені перед публікою у Варшаві. Доброю традицією залишається відвідування Днів міста. Вже декілька десятків років представники м. Кельце відвідують в дні святкування Вінниці. А у 2017 р. відбулися відвідини Дня міста у Горжуві Великопольському делегацією із Сум. Міста також активно беруть участь у різноманітних форумах та конгресах, присвячених як спеціально культурі, так і з більш широкою тематикою. Одним з найбільш продуктивних та сталих форумів став Конгрес Ініціатив Східної Європи - місце обміну ідеями у сфері міжнародного співробітництва.

Сторонами, які допомагають містам представляти себе, підтримують позитивний імідж міста в іншій державі, є Польський інститут в Києві та численні громадські організації польської національної меншини в Україні. (Станом на 2017 р., в обласних центрах України діяло 24 громадські організації) й української національної меншини в Польщі. Діяльність громадських організацій на місцевому рівні створює умови для поширення знань та розуміння місцевою владою та населенням самобутності як української, так і польської національних культур. Досить часто саме ці організації стають першими неофіційними майданчиками для знайомства мерів міст та встановлення подальшого партнерства (особливо це є актуальним для України). Але, незважаючи на допомогу громадянського суспільства та державних інституцій, самі міста, особливо українські, мають прогалини в інформуванні й популяризації зовнішніх зв'язків міст. Сайти офіційних органів міського самоврядування містять мінімальну, інколи застарілу інформацію, присвячену міжнародній активності муніципального центру.

Окрім відносин на рівні міст-побратимів, ще одним механізмом «дипломатії міста» є співпраця в рамках Єврорегіонів. У Єврорегіоні «Буг» протягом 2006–2010 рр. був реалізований проєкт «Культурна співпраця Любліна, Бреста, Луцька – інформаційні і мистецькі дії», а станом на весну 2020 р. продовжувалася дія культурно-історичного проєкту «Шляхи Гедиміновичів». В контексті українсько-польської участі в Єврорегіоні «Карпати», реалізовується проєкт «Фортеці Перемишля» в рамках парасолькового проєкту «Промоція спільної культурно-історичної спадщини Польщі та України». Також

реалізуються ще три проєкти, мета яких зберегти унікальну спадщину культури Карпат на території України та Польщі.

Зосередження більшої уваги на концепції «м'якої сили» та ролі недержавних акторів у міжнародних відносинах дозволяє предметно досліджувати створені практикою співробітництва феномени, такі як «дипломатія міста». Її розвиток та зростання впливу міст у міжнародних відносинах загалом, а разом з ними і муніципалітетів, сприяли створенню потужних транснаціональних муніципальних мереж та розширенню сфер суспільної діяльності міста. Тим не менш, це не ослабило значення культури та культурних зв'язків як найбільш поширеного каналу взаємодії міст. Не відрізняються у цьому плані адміністративні центри України та Польщі, які починаючи з 90-х років XX ст. поступово розширюють взаємну мережу контактів. А найбільш поширені напрямки промоції міської культури – це фестивалі, кіно, виставки, офіційні візити, форуми або ж конгреси. Крім того, виявлено, що саме побратимство, як одна з форм «дипломатії міста», домінує серед способів взаємодії муніципальних центрів, хоча на додачу до нього очевидними є результати співпраці у рамках Євросереєнів. Залучення українських міст до транснаціональних муніципальних мереж допоки є мінімальним, що гальмує можливість співпраці обласних центрів України та центрів воєводств Польщі. Отож, існує необхідність подальшого пошуку прийнятних та ефективних форм інтеграції українських міст як самостійних недержавних акторів міжнародних відносин в існуючі формати «дипломатії міста». В українсько-польських відносинах розвиток такої форми співробітництва містить невикористаний допоки потенціал посилення співробітництва, навіть з урахуванням суперечок щодо спільного історичного минулого.

Аннотация. В данном исследовании выяснено роль и потенциал использования «дипломатии города» как одного из механизмов «мягкой силы» для налаживания партнерского взаимодействия между польскими и украинскими муниципальными центрами и вместе с тем для улучшения отношений между Украиной и Польшей. Взаимоотношения, между которыми, хотя и характеризуются отсутствием конфронтационности, тем не менее, не избавлены от проблем, особенно из-за разных интерпретаций общего исторического прошлого. Именно поэтому было определено спектр инструментов, которые могут использовать города для создания привлекательности и понимания культур, в частности используя формы искусства на данном этапе отношений между городами. Специфику дипломатии польских и украинских городов исследовано на основе сравнительного метода.

Ключевые слова: «дипломатия города», города-побратимы, Польша, Украина, культура.

Abstract. In this study it is figured out capacity to use city diplomacy as one among “soft power” mechanisms for development of partnership interaction between Polish and Ukrainian municipalities and with it for improvement relations between Ukraine and Poland. Interrelationship between them, thought is characterized absence of confrontation, nevertheless aren't rid the problems, especially due to different interpretation of common historical past. That's why it was defined range of instruments, which cities can use to create attractiveness and understanding of culture, in particular using art forms in the present stage of relationship between cities. Specificity diplomacy Polish and Ukrainian is researched on the basis of comparative method.

Key words: “city diplomacy”, sister-cities, Poland, Ukraine, culture

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Acuto M. City Diplomacy. *The Sage Handbook of Diplomacy*/edit. by Constant M. Constantinou, Pauline Kerr and Paul Sharp. 2016. p. 510–521.
2. Алборова М. Б. Дипломатия городов, как важный фактор развития современных международных отношений в условиях цифровой цивилизации. *International Journal of Humanities and Natural Sciences*. 2019. Vol. 8–1. ст. 136–139.
3. Van der Pluijm R. Melicen. J. City diplomacy the expanding role of cities in international politics. 2007. Hague: Netherlands Institute of International Relations. Clingendael Diplomacy Paper No. 10. P. 43.
4. Жага Ю. В. Транскордонна взаємодія – «дипломатія міст» – та залучення міст на міжнародний рівень співпраці. *Актуальні проблеми міжнародних відносин: Матр. міжн. наук.-теорет. конферен. молодих вчених*. К. : КНУ ім. Т. Шевченка, ІМВ. 2017. Ч. 2. С. 4–8.
5. Surmacz B. City Diplomacy. *Barometr Regionaln. Tom 16 nr 1*. Maria Cuurie-Sclodowska University. P. 7–18.

6. Furmankiewicz M. «Town-twinning as a factor generating international flows of goods and people – the example of Poland», *Belgeo* [Online], 1–2 | 2005, Online since 27 October 2013, connection on 19 April 2019. URL: <http://journals.openedition.org/belgeo/> (Last accessed 29.09.2020).
7. Cysek-Pawlak M. M. The development of Lodz in view of its candidature to host the international specialized Expo. *Studia miejskie*. 2017. Tom 25. P.163–175.
8. Latusek D., Ratajczak M. Crafting the idea of multiculturality. The case of Wroclaw, European City of Culture 2016. *Scandinavian Journal of Public Administration*. 18(3). P. 49–66.
9. Ryniejska-Kieldanowicz M., Ratajcyak M. Policy of Transcultural Diversity and Idea of City Diplomacy: the Case of Wroclaw. *Political Preferences*. Vol. 23. 2019. P. 55–72.
10. Закоморна К. О., Рудь В. О. «Народна дипломатія» як інструмент інтеграції України до Європейського Союзу (на прикладі роботи Департаменту міжнародного співробітництва Харківської міської ради). *Державне будівництво та місцеве самоврядування*. 2013. Випуск 25. С. 137–149.
11. Nowicka K., Sagan I., Studzinska D. Small diplomacy: cultural cooperation as a factor alleviating societal tension. The case of Lviv and its Polish partner cities. *Geopolitics*. 13.12.2018. URL: <https://doi.org/10.1080/14650045.2018.1555526> (Last accessed 10.09.2020).
12. Laggiard L. Cities and Regions in International Cultural Relations: Fostering Cooperation through Cultural Networks. *Cultural Diplomacy: Arts, Festivals and Geopolitics*. Belgrade. 2017. P. 211–221.
13. Чернець М. О. Щодо культурного потенціалу міста (на прикладі програми «Європейська столиця культури»). *Вісник НАКККиМ: Культурологія*. 2014. № 2. С. 146–151.
14. Богородецька О. Співробітництво між містами-побратимами України та Польщі в контексті Європейської інтеграції / Десерт О. Богородецька. СхНУ ім. Л. Українки. Луцьк. 2015. 232 с.
15. Богородецька О. Україна та Польща: Тенденції співпраці міст-побратимів. *Історико-політичні проблеми сучасного світу: Проблеми Українсько-Польських взаємин*. С. 130–134.
16. Богородецька О. І. Стратегія розвитку побратимського співробітництва міст України (Приклад міста Луцька). *Актуальні проблеми міжнародних відносин*. 2014. Випуск 122 (частина І). С. 41–50.
17. Богородецька О. Проблеми та перспективи формування побратимських зв'язків міст України та Польщі. *Науковий вісник Одеського національного економічного університету*. 2014. № 1. С. 157–167.
18. Сидоренко Н. О. Інструменти активізації міжнародного співробітництва муніципалітетів в Європі. *Публічне адміністрування: теорія та практика. Електронний збірник наукових праць*. Дніпропетровськ.: ДПРУ НАДУ. 2011. С. 1–11.
19. Leffel B. Acuto M. City Diplomacy in the Age of Brexit and Trump. *Public diplomacy magazine. City diplomacy*. Issue 18./edit B. Schafer. University of South California. 2017. P. 9–14.
20. Eurocities: Cities. URL: <https://eurocities.eu/cities/> (last accessed 29.02.2020).
21. Музиканти з Одеси отримали перемогу на міжнародному конкурсі «Talents of the world». *Одеськая жизнь*. URL: <https://odesa-life.od.ua/news/muzikanti-z-odesi-otrimali-peremogu-na-mizhnarodnomu-konkursi-talents-of-the-world-foto> (Last accessed 29.09.2020).

УДК 327.8:339.976(477:510:4)

ЕКОЛОГІЧНІСТЬ ПРОЕКТУ «НОВИЙ ШОВКОВИЙ ШЛЯХ»

Д. Р. Бердоус, І. Г. Паніна

Анотація. У статті подана інформація стосовно внутрішньої та зовнішньої екологічної політики КНР та її впливу на екологічність проекту «Новий Шовковий Шлях». В основу дослідження покладено системний підхід, який дозволяє цілісно окреслити проблему. Представлене дослідження охоплює проблематику формування екологічної політики Китаю, що має безпосередній вплив на розвиток проекту «Новий Шовковий Шлях». Специфічність китайського підходу до екологічної політики викликає занепокоєння, адже має безпосередній вплив на формування екологічних цінностей проекту. Розгляд та формування певної системи в дослідженні екологічної політики КНР дасть чітке уявлення про подальший розвиток проекту «Зелений Шовковий Шлях».

Ключові слова: Новий Шовковий Шлях, КНР, екологічна політика, Зелений Шовковий шлях

Китайська Народна Республіка – це держава з потужною економікою, яка постійно зростає. З іншого боку, КНР часто нехтує своїми екологічними цінностями заради розвитку економічної сфери. Так, навколишнє середовище Азійсько-Тихоокеанського регіону знаходиться у критичному стані. З примноженням економічного потенціалу держава створює розрив між влиттям капіталу в регіон та кількістю викидів в атмосферу,